

[Larsen-Ledet]

Det er en produktionsstørrelse, som ikke er præget af nostalgi eller stokroser, det kan man i hvert fald ikke tillade sig at påstå. Der er her tale om realistiske produktionsstørrelser, der kan forekomme. Jeg tror, det vil være noget af en katastrofe for dansk samfund, hvis vi vil opleve en udvikling mod store plantebrug på husdyrproduktionens bekostning. Det er husdyrproduktionen, der giver beskæftigelse, der skaber valuta, der hjælper på betalingsbalancen.

I øjeblikket oplever vi et misforhold mellem udbud og efterspørgsel af landbrugsejendomme. Derfor er det godt, at adgang til at købe landbrug bliver liberaliseret, sådan at mellem 70 og 75 pct. af landbrugene nu kan handles frit til deltidslændmænd osv. under forudsætning af, at man bor der. Det synes jeg der er grund til at hilse med tilfredshed, og det kan efter min opfattelse være med til at bevare bosætningsmønstret, for er der ingen aktuel køber til et landbrug, så er risikoen for, at landbruget bliver nedlagt, selvfølgelig meget stor.

Ejerformerne er også noget, vi har diskuteret i lang tid i landbruget og i politiske kredse, og der er optræk til, at de udvides, så de kommer til at omfatte flere, med andelslandbrug og produktionsfællesskaber som supplement til selvejendommen og så et begrænset eksperiment med aktieselskabslandbrug.

Vi synes, at det er i orden, at vi prøver at se på, hvordan det kan fungere. Det er også i orden, når ministeren siger, at de 50 mio. kr., der er afsat, skal anvendes på en praktisk måde i forbindelse med andelslandbrug.

Ministeren siger videre i sin tale, at strukturpolitikken må udformes i en retning, som medvirker til at opfylde målsætningen generelt for regeringens politik vedrørende industri, miljø og teknologi. Ministeren lægger vægt på, at produktionen skal ske under etisk og miljømæssigt forsvarlige forhold. Jeg synes også, det er værd at understrege, at ministeren siger det midt i, at vi taler om ny tid, hvor der er ting, der bliver barskere, hvor der sker ting, som vi ikke alle sammen er lige begejstrede for. Det er vigtigt, at vi i den nærmeste tids udvikling holder os det for øje, som ministeren har sagt her.

Jeg tror også, det er vigtigt, at vi overvejer, om ikke der skal indføres et loft over antallet af dyr. Det er i hvert fald noget, som man kan kalde en forbruger- og dyrevenlig politik, hvis vi kan komme til at gå den vej.

Jeg vil også gerne lige sige to ord om fremtiden på nogle enkelte områder, for man kan ikke nå de ting, man skal, på 10 minutter. Men jeg vil gerne erindre om fremtidsforskeren og den tidligere venstrepolitiker Thorkil Kristensen, som siger til os, at om 10-12 år har vi stor efterspørgsel efter landbrugsvarer. Der er ingen grund til at forcere en udvikling frem mod store plantebrug, og det synes jeg er værd at understrege. Thorkil Kristensen har flere gange sagt ting, som er gået i opfyldelse. Jeg lægger særdeles meget vægt på de vurderinger, der kommer fra hans side. Midt i pessimismen trænger vi til, at der er andre, der maler himlen i lidt andre farver end dem, der er de almindeligste i øjeblikket.

Vi har fra radikal side principielt den grundholdning, at vi ønsker mulighed for at have mange landbrug. Vi tror overhovedet ikke på, at de store husdyrkoncentrationer er fremtiden. De skal nok dukke op andre steder. Det, vi har brug for, er produktionsbredde, produktudvikling, kvalitetsvarer, forarbejdede varer og samarbejde om afsætning.

Vi ønsker en mennesketilværelse, hvor der er mulighed for, at man har tid og kræfter til også at beskæftige sig med det, som sker på den anden side af markskellene og staldvæggene.

Vi skal søge at afdæmpe de nationale støtteordninger inden for EF og GATT-landene. Vi har overproduktion af landbrugsvarer i vor del af verden, og det mærkes på landmændenes økonomi. Det er meget svært politisk at klare det, men vi skal igen og igen forsøge at nedbryde de nationale støtteordninger. Det vil også være til fordel for dansk landbrug.

Nør Christensen (CD):

Mit partis landbrugspolitiske ordfører kan ikke være til stede, så jeg har fået overdraget opgaven. Jeg vil tilslutte mig rækken af ordførere, som har sagt tak til SF, fordi man har stillet denne forespørgsel. Det er vist kun hr. Ernst B. Schmidt fra Fremskridtspartiet, som ikke rigtig har villet debattere sagen. Som han selvfølgelig rigtigt sagde, at alle partier under sidste valgkamp ville hjælpe landbruget, men så går man i folketings salen, og så gider man end ikke diskutere det. Jeg går ud fra, at han med alle partier også mener Fremskridtspartiet.

Han er et strålende eksempel på, hvorledes man bare skal give ham og mange andre lejligh-